

บทที่ 4

การวิเคราะห์หาปริมาณทินุกในสารละลายมาตรฐานโดยวิธีสเปกโตรโฟโตเมตรี โดยมีฟีนอลฟลูออโรนเป็น complexing agent

4.1 การวิเคราะห์โดยมีฟีนอลฟลูออโรนเป็น complexing agent

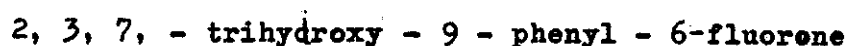
4.1.1 ประวัติการวิเคราะห์

ในปี ค.ศ. 1956 Luke และ Campbell⁽⁵⁷⁾ ได้ค้นพบว่าฟีนอลฟลูออโรน เป็น reagent ที่สามารถใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณทินุก และได้มีการพัฒนาต่อมาตามลำดับ ในการวิเคราะห์ทินุกในตัวอย่างต่าง ๆ ⁽⁵⁸⁾ เช่น จีน หิน แร่ โลหะผสม น้ำ ทราย มีข้อแตกต่าง ๆ เป็นจำนวนมากที่มีผลรบกวนต่อการวิเคราะห์ เช่น Ge, Ti, Zn, Sb, Fe, Bi, Mo, Te, Pb, Cu, U, Na, Ta, Al, Th, F⁻, PO₄³⁻ ทราย จึงจำเป็นต้องกำจัดข้อบกพร่องที่รบกวนโดยวิธีการต่าง ๆ โดย masking agent เช่น H₂O₂⁽⁵²⁾, tartaric acid⁽⁵⁹⁾, ascorbic acid⁽⁶⁰⁾, EDTA⁽⁵⁸⁾, oxalate⁽⁵²⁾ ทราย หรือการตกตะกอนรวมของทินุกออกจากข้อบกพร่องที่รบกวน เช่น MnO₂ และ Be(OH)₂⁽⁶¹⁾, Fe(OH)₄⁽⁶²⁾ ทราย หรือการกลั่น⁽⁶³⁾ หรือการสกัด เช่น สกัดทินุก (IV) ข้อบกพร่องในรูปทินุก (IV) ไอโอไดค์เข้าไปในชั้นเบนซีน, สารประกอบเชิงซ้อน Sn - 8 hydroxyquinoline เข้าไปในชั้นคลอโรฟอร์ม⁽⁶⁴⁾ หรือการใช้คอลัมน์ เช่น Dowex 1 - x1 resin⁽⁵¹⁾, Amberlite IR - 400 resin⁽²⁶⁾, AV - 17 anionite⁽⁶⁵⁾ ทราย หรือการทำให้เกิด SnH₄⁽⁶⁶⁾ แล้วจึงทำการวิเคราะห์โดยการเกิดสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone ในสารละลายน้ำโดยใช้ gum acacia⁽¹⁴⁾, gelatin⁽⁵⁹⁾ หรือ ethanol⁽⁶⁷⁾ เป็น protective colloid หรือในสารละลายที่มี organic solvent⁽⁶⁸⁾ ที่สารละลาย pH ต่าง ๆ เช่น 5.0⁽⁶⁹⁾, 3.5⁽⁷⁰⁾, 1.0⁽²⁶⁾ ทราย ทำการวัดค่าการดูดกลืนแสงที่เวลาต่าง ๆ เช่น วัดทันที⁽⁷⁰⁾ , 60 นาที⁽⁷¹⁾ ทราย ที่ความยาวคลื่นต่าง ๆ เช่น 500⁽⁶⁸⁾, 525⁽²⁶⁾, 530⁽⁷¹⁾ นาโนเมตร ทราย ส่วนการเพิ่ม sensitivity ทำได้โดยเติม reagent เช่น antipyrine⁽⁶⁸⁾, cetyltrimethylammonium bromide⁽⁷¹⁾ (CTAB)

ตัวอย่างการวิเคราะห์ เช่น ในปี ค.ศ. 1956 Luke⁽⁶⁹⁾ ศึกษาความเป็นไปไ้ของวิธีการในสารละลายน้ำ pH 5.0 โดยมี gum acacia เป็น protective colloid H_2O_2 เป็น masking agent เติมฟีนอลฟูโอโรน วัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 510 nm ในปี ค.ศ. 1971 Smith⁽²⁶⁾ วิเคราะห์ตะกั่วใน silicate, limestone, ferromanganese โดยย่อย silicate ด้วย HF - HCl, limestone และ ferromanganese ด้วย HCl(6N) ถ้ามีสารอินทรีย์ใช้ H_2O_2 รวมด้วย กำจัดออกซิเจนที่รบกวนโดยใช้คอลัมน์ Amberlite IR - 400 แล้วสกัดตะกั่ว(IV)ออก ในรูปตะกั่ว (IV) ไอโอไดค์ ไปในชั้นโทลูอีน สกัดกลับมาในชั้นน้ำปรับ pH 1.0 โดยมีเอทธานอลเป็น protective colloid เติมฟีนอลฟูโอโรนวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 525 nm ได้กราฟมาตรฐาน มีช่วงเส้นตรง 0.3 - 3.0 $\mu\text{g}/\text{cm}^3$ ปริมาณต่ำสุดของการวิเคราะห์ 0.1 ppm ในปี ค.ศ. 1975 Olenovich และ Savenko⁽⁶⁸⁾ วิเคราะห์ตะกั่วใน bronze และ metallic antimony เพิ่ม sensitivity ของวิธีการโดยใช้ antipyrine โดยสกัดสารประกอบเชิงซ้อน 1 Sn(IV): 1 Phenylfluorone: 2 Antipyrine: 1I⁻ เข้าไปในชั้นคลอโรฟอร์ม จากสารละลาย pH 2.4-2.5 วัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 500 nm molar absorptivity ของสารประกอบเชิงซ้อนนี้เป็น 5.9×10^4 กราฟมาตรฐานมีช่วงเส้นตรง 0.54 - 2.02 $\mu\text{g}/\text{cm}^3$

4.1.2 รายละเอียดเกี่ยวกับฟีนอลฟูโอโรน ⁽⁴⁵⁾

ฟีนอลฟูโอโรน เป็น complexing agent ในการวิเคราะห์หาปริมาณตะกั่วโดยวิธีสเปกโตรโฟโตเมตรี โดยทำปฏิกิริยากับตะกั่ว(IV) ออกไซด์เกิดสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone.

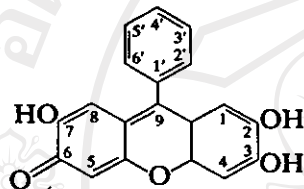

(2, 6, 7, - trihydroxy - 9 - phenylisoxanthene - 3 - one)

มีสูตรโครงสร้างทางเคมีดังรูป

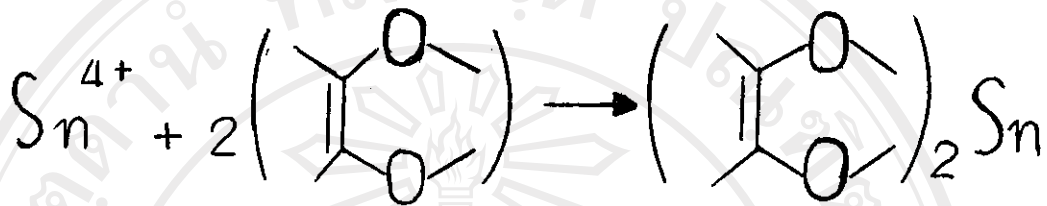
มี empirical formula $C_{19}H_{11}O_5$

มีน้ำหนักโมเลกุลเป็น 320.3

โดยทั่วไปนิยมเรียกว่า ฟีนิลฟลูโอโรน มีลักษณะเป็นผงสีส้ม สามารถตกผลึกจากสารละลายอัลกอฮอล์ในสภาพกรดโดยเติมแอมโมเนีย อาจมีสารแปลกปลอมผสมอยู่ด้วยคือ 4 benzylidene - 2, 5 - dihydroxycyclohexa - 2,5 - diene-1-one ซึ่งสามารถกำจัดได้ด้วยการสกัดด้วยเอทานอลใน soxhlet เป็นเวลา 10 ชั่วโมง ละลายน้ำได้เล็กน้อย ($3 \times 10^{-7}M$ ในเอทานอล 20% ที่ $25^{\circ}C$) เป็น ampholyte ใน เอทานอล (20%) มีค่าการแตกตัว $pK_1 (H_4Pr^+)$ เท่ากับ 2.3 $pK_2 (H_3Pr)$ เท่ากับ 7.0 ทำปฏิกิริยากับคัมบุก (IV) อีออน $1Sn(IV)$: - 2 Phenylfluorone โครงสร้างที่แน่นอนยังไม่ทราบ ในสารละลาย pH 8 เอทานอล (20%) เกิด greenish fluorescence และในสภาพเบสที่รุนแรงจะเกิด HPF^{2-} ซึ่งสารนี้จะถูกทำลายอย่างช้า ๆ ในสารละลายเบสที่รุนแรงนี้

ฟีนิลฟลูโอโรน มีประโยชน์ในการวิเคราะห์ Ge และธาตุ Oxphilic ที่มีวาเลนซ์สูง เช่น Mo(VI), Sn(IV), Ti(IV), Zr, Nb และ Ta รวมถึง Al และ Bi ทำปฏิกิริยากับคัมบุก (IV) อีออน ได้สารประกอบเชิงซ้อนที่มีสีละลายน้ำได้เล็กน้อย จึงอยู่ในสภาพแขวนลอย (suspension=colloid) หรือละลายได้ในสารละลายเอทานอล (40%) (26, 27) ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นคือ

4.2 การทดลอง

4.2.1 เครื่องมือและอุปกรณ์

เช่นเดียวกับหัวข้อ 3.3.1 ในบทที่ 3

4.2.2 สารเคมี

เช่นเดียวกับหัวข้อ 3.3.2 ในบทที่ 3 มีเพิ่มเติม

- Phenylfluorone, purum ผลิตภัณฑ์ Fluka, Switzerland

4.2.3 การเตรียมสารละลาย

เช่นเดียวกับหัวข้อ 3.3.3 ในบทที่ 3 มีเพิ่มเติม

- สารละลายฟีนิลฟลูโอโรน (0.004 %) w/v ในเอทานอล 100 cm³

เติมสารละลายกรดซัลฟูริก (9N) 5 หยด

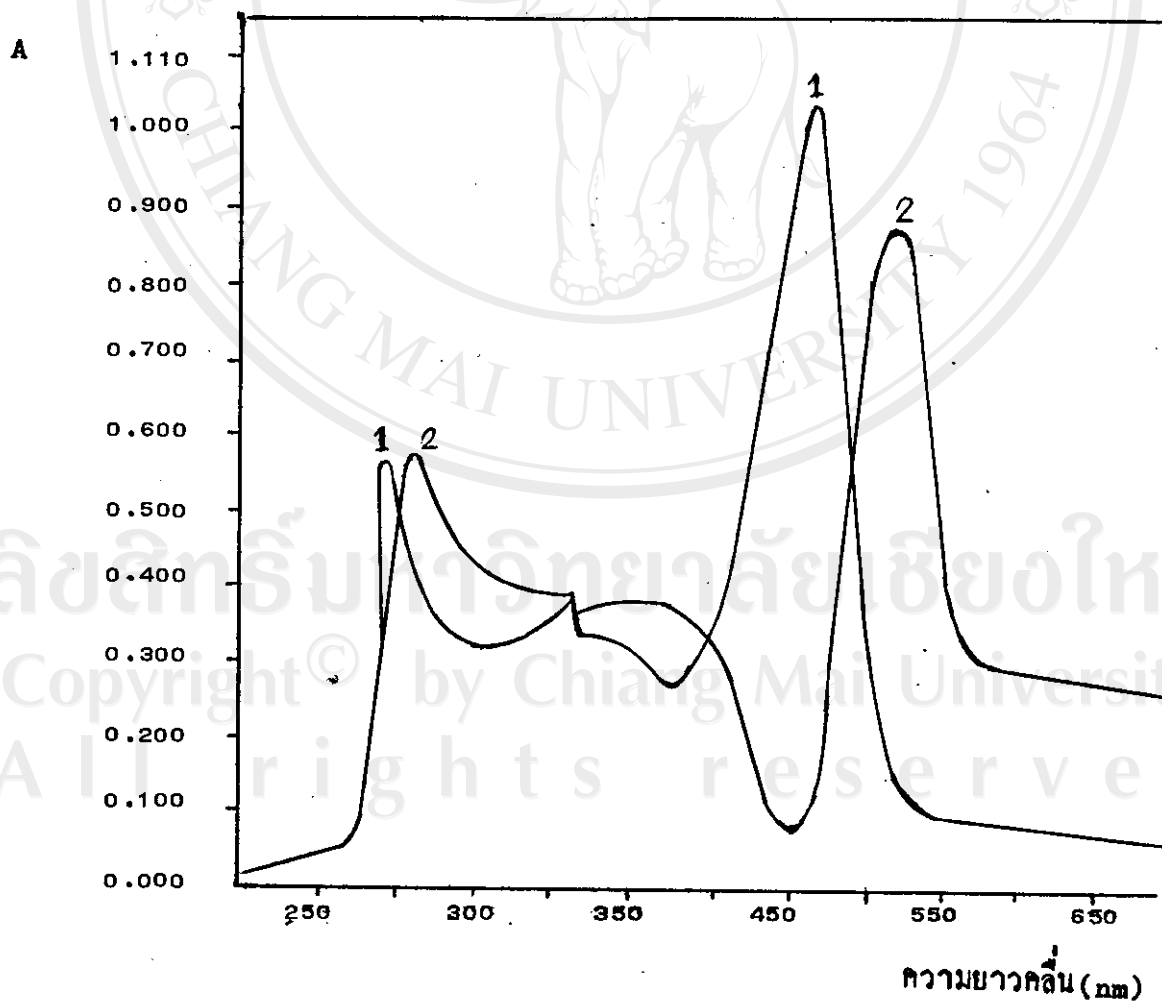
4.3 วิธีการทดลองผลการทดลองและวิจารณ์

4.3.1 การศึกษาความยาวคลื่นที่เหมาะสม

ทำได้โดยเตรียมสารละลายคีมุก (IV) อีออนเข้มข้น 25.0 μg/25cm³

ทำการทดลองโดยมีเปตสารละลายคีมุกมาตรฐาน 100.0 μg/cm³ จำนวน 0.25cm³

ลงในขวดปริมาตรขนาด 25 cm^3 เติมสารละลายเจลาติน (1%) 2 cm^3 ปรับ pH ของสารละลายให้ได้ 1.0 - 1.5 โดยใช้สารละลายกรดซัลฟูริก เติมสารละลายฟีนิลฟลูโอโรน (0.004%) 10 cm^3 แล้วเติมน้ำกลั่นให้มีปริมาตรครบ 25 cm^3 เขย่าสารละลายให้เข้ากัน เก็บสารละลายไว้ 90 นาที ใช้ cell ที่มี path length 1 cm นำไป scan สเปกตรัมด้วยเครื่อง sp 8000 spectrophotometer เทียบกับ reagent blank และวัดค่าการดูดกลืนแสงของ reagent blank เทียบกับน้ำกลั่น โคสเปกตรัมทั้งสองแสดงในรูปที่ 19

รูปที่ 19 สเปกตรัมของ (1) สารละลาย reagent blank
(2) สารละลายสารประกอบเชิงซ้อน
Sn(IV) - Phenylfluorone

จากรูปที่ 19 แสดงให้เห็นว่าสารละลายฟีนิลฟลูออโรนเมื่อเทียบกับน้ำกลั่น และสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone เมื่อเทียบกับ reagent blank มีค่าการดูดกลืนแสงมากที่สุดที่ ความยาวคลื่น 465 และ 525 nm ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ Smith⁽²⁶⁾ ดังนั้น ความยาวคลื่นที่เหมาะสมในการทดลองนี้จะใช้ความยาวคลื่น 525 nm.

4.3.2 การศึกษาผลของ pH

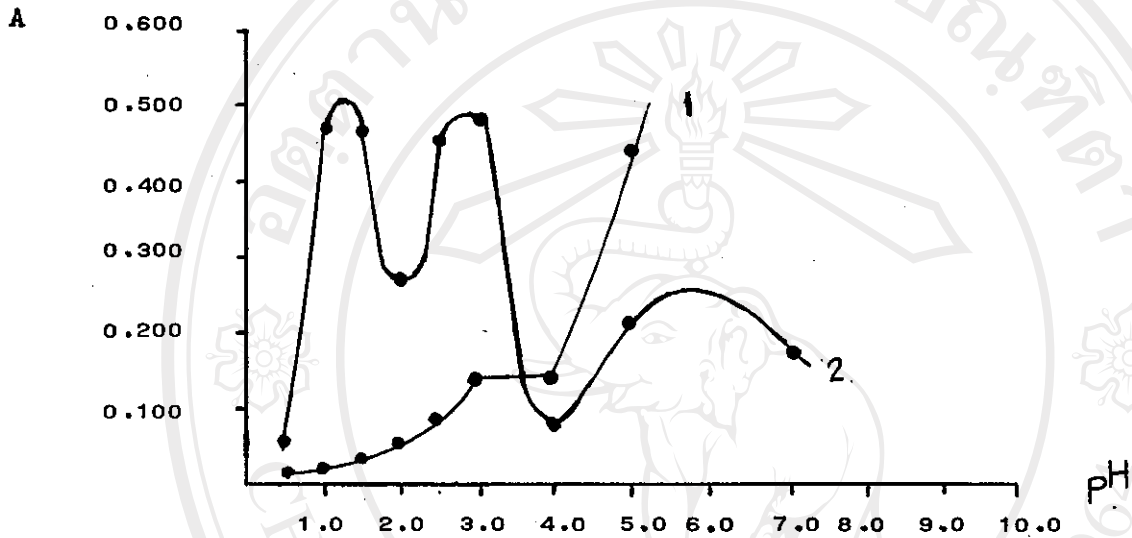
ทำได้โดยเตรียมสารละลายคิวบิก (IV) อีออนเข้มข้น $40.0 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$ ทำการทดลองภายใต้สภาวะที่เหมาะสมดังกล่าว โดยเติมสารละลายบัฟเฟอร์ pH 0.5, 1.0, 1.5, 2.5, 3.0, 4.0, 5.0, 7.0, 8.0, 9.0 และ 10.0 จำนวน 10 cm^3 วัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 525 nm ด้วยเครื่อง Sp6 spectrophotometer ได้ผลการทดลองดังแสดงในตารางที่ 33 และรูปที่ 20

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่าง pH กับค่าการดูดกลืนแสงของสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone.

pH	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	4.0	5.0	7.0	8.0	9.0	10.5
$A \times 10^2$ (reagent blank)	1.4	2.2	4.2	6.0	9.5	14.5	16.8	44.4	76.5	122.0	128.0	123.5
$A \times 10^2$ (Sn(IV))	5.8	46.9	46.6	26.8	46.2	48.6	8.5	22.0	18.0	-	-	-

$40.0 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$

- * ค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 2 ครั้ง
- วัดค่าการดูดกลืนแสงคิวบิก (IV) อีออนไม่ได้ เนื่องจากการปรับ reagent blank

รูปที่ 20 กราฟผลของ pH ที่มีต่อการเกิดสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone
 (1) สารละลาย reagent blank
 (2) สารละลายสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone

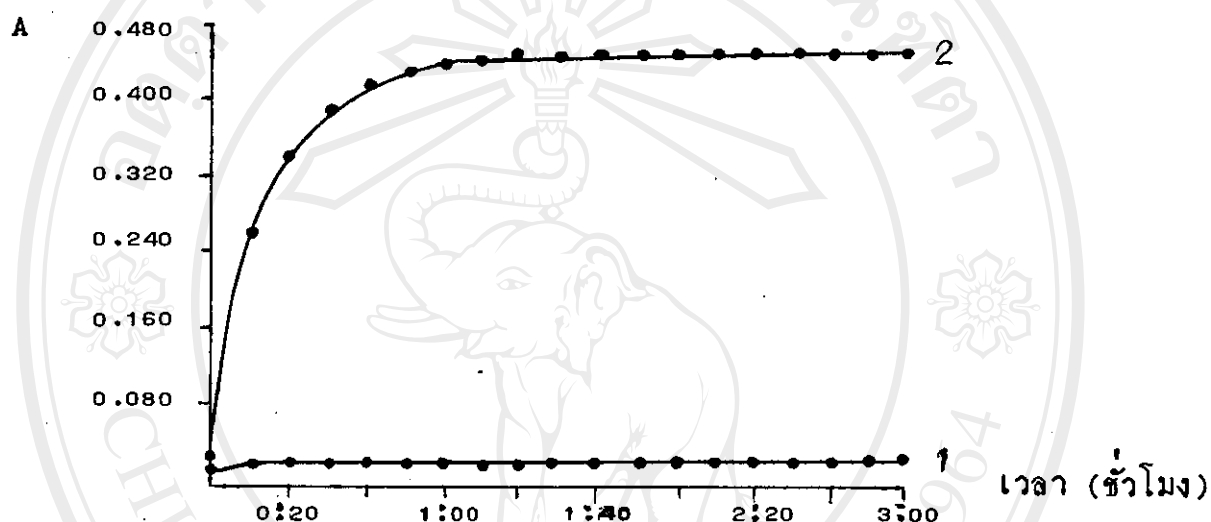
จากตารางที่ 33 และรูปที่ 20 แสดงให้เห็นช่วง pH 1.0 - 1.5 เป็นช่วง pH ที่เหมาะสมในการเกิดสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone กล่าวคือให้ค่าการดูดกลืนแสงสูงสุดเมื่อเทียบกับ reagent blank และ reagent blank เมื่อเทียบกับน้ำกลั่นมีค่าต่ำ ดังนั้น ในการทดลองนี้จะควบคุม pH ของสารละลายให้มี pH 1.0 - 1.5 โดยการปรับ pH ด้วยสารละลายกรดซัลฟูริก

4.3.3 การศึกษาเสถียรภาพของสารประกอบเชิงซ้อน

ทำได้โดยเตรียมสารละลายคิบุก (IV) อีออนเข้มข้น $400.0 \mu\text{g}/250\text{cm}^3$ ทำการทดลองภายใต้สภาวะที่เหมาะสม ทำการวัดค่าการดูดกลืนแสงทันทีและที่เวลาต่าง ๆ ผลการทดลองดังแสดงไว้ในตารางที่ 34 และรูปที่ 21

ตารางที่ 34 ค่าการดูดกลืนแสงของสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone ที่เวลาต่าง ๆ

เวลา (ชั่วโมง)	$A \times 10^2$		เวลา (ชั่วโมง)	$A \times 10^2$	
	reagent blank	Sn(IV) $400.0 \mu\text{g}/250\text{cm}^3$		reagent blank	Sn(IV) $400.0 \mu\text{g}/250\text{cm}^3$
0:00	1.6	2.9	1:40	2.2	45.5
0:10	2.2	26.8	1:50	2.2	45.6
0:20	2.1	34.8	2:00	2.2	45.6
0:30	2.2	40.1	2:10	2.4	45.8
0:40	2.2	42.5	2:20	2.4	46.0
0:50	2.2	43.6	2:30	2.4	46.0
1:00	2.4	44.0	2:40	2.5	46.0
1:10	2.4	44.8	2:50	2.7	45.8
1:20	2.5	45.2	3:00	2.7	46.0
1:30	2.2	45.2	8:00	3.4	45.8

รูปที่ 21 กราฟค่าการดูดกลืนแสงของสารประกอบเชิงซ้อน
Sn(IV) - Phenylfluorone ที่เวลาต่าง ๆ

(1) สารละลาย reagent blank

(2) สารละลาย สารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone

จากตารางที่ 34 และรูปที่ 21 แสดงให้เห็นว่าปฏิกิริยาระหว่างคิวบิก (IV) อีออนกับฟีนิลฟลูออโรนจะเกิดสมบูรณ์เมื่อเวลาผ่านไป 90 นาที เติบยรภาพของ สารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone ค่อนข้างสูงสังเกตจาก ค่าการดูดกลืนแสงที่วัดได้มีค่าค่อนข้างคงที่โดยมีค่าการเปลี่ยนแปลงน้อยมากหรือไม่ เปลี่ยนแปลงเลยนานกว่า 8 ชั่วโมง ดังนั้น ในการทดลองนี้จะเก็บสารละลายไว้ เป็นเวลา 90 นาที หลังจากเขย่าสารละลายให้เข้ากันเพื่อทำให้ปฏิกิริยาสมบูรณ์ แล้วจึงทำการวัดค่าการดูดกลืนแสง เพื่อจะได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและมีความแม่นยำสูง

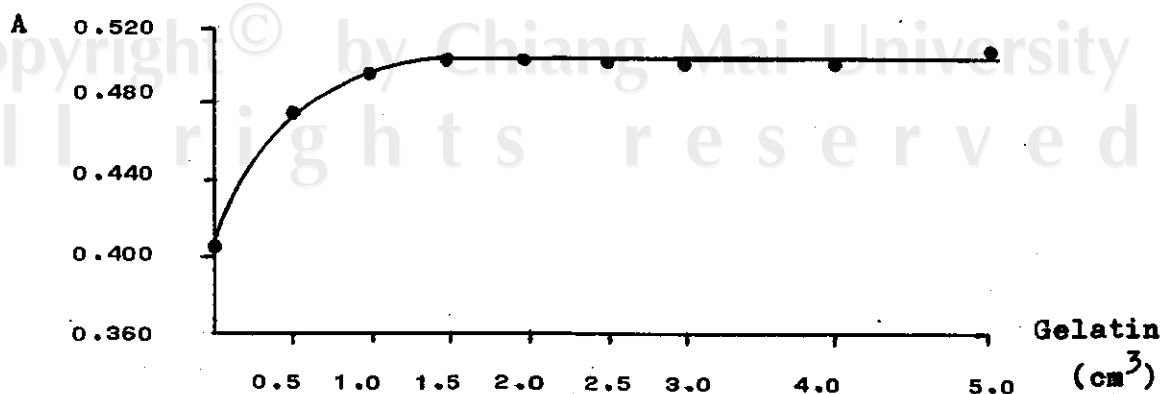
4.3.4 การศึกษานวลของสารละลาย เจลลาติน

ทำได้โดยเตรียมสารละลายทินุก (IV) อีออนเข้มข้น $40.0 \mu\text{g}/25\text{cm}^3$ ทำการทดลองภายใต้สภาวะที่เหมาะสม โดยเติมสารละลายเจลลาติน (1%) จำนวน 0.0, 0.5, 1.0, 2.0, 2.5, 3.0, 4.0 และ 5.0 cm^3 ทำผลการทดลอง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 35 และรูปที่ 22

ตารางที่ 35 การศึกษานวลของสารละลายเจลลาตินต่อเสถียรภาพของสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone

Gelatin (cm^3)	0.0	0.5	1.0	1.5	2.0	2.5	3.0	4.0	5.0
$A^* \times 10^2$ (Sn(IV) $40.0 \mu\text{g}/25\text{cm}^3$)	38.4	43.8	45.6	46.2	46.2	45.9	46.0	46.0	46.7

* ค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 2 ครั้ง

รูปที่ 22 กราฟผลของสารละลายเจลลาตินปริมาณต่าง ๆ ต่อค่าการดูดกลืนแสงของสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone

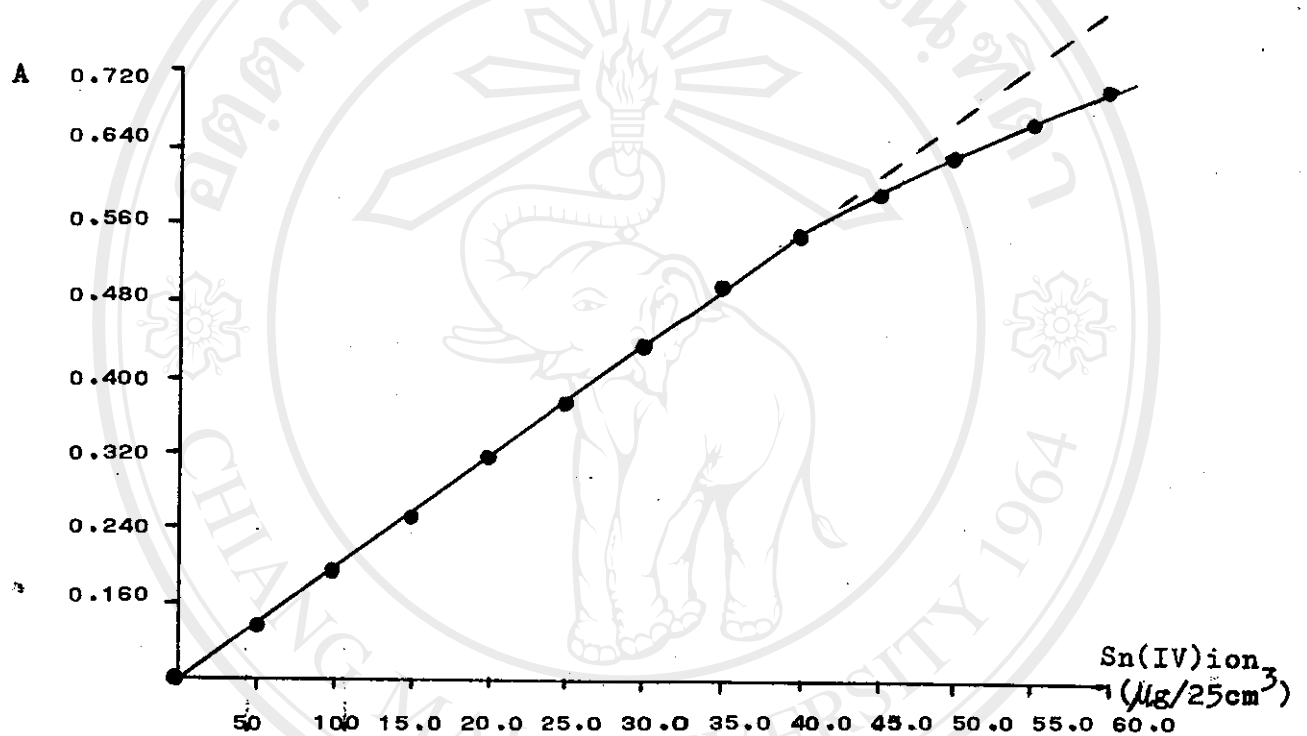
จากตารางที่ 35 และรูปที่ 22 พบว่าเมื่อเติมสารละลายเจลาติน (1%) ลงไปค่าการดูดกลืนแสงของสารประกอบเชิงซ้อน $\text{Sn(IV)} - \text{Phenylfluorone}$ จะเพิ่มขึ้นจาก $0.0 - 1.5 \text{ cm}^3$ และมีค่าคงที่ตั้งแต่ $1.5 - 5.0 \text{ cm}^3$ แสดงให้เห็นว่าสารละลายเจลาตินมีผลต่อเสถียรภาพของสารประกอบเชิงซ้อนนี้ ดังนั้นในการทดลองนี้จะเติมสารละลายเจลาติน (1%) ปริมาณ 2 cm^3

4.3.5 การศึกษาช่วงเส้นตรงของกราฟมาตรฐาน

ทำได้โดยเตรียมสารละลายคีนิก (IV) อีออนเข้มข้น $0.0, 5.0, 10.0, 15.0, 20.0, 25.0, 30.0, 35.0, 40.0, 45.0, 50.0, 55.0$ และ $60.0 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$ ทำการทดลองภายใต้สภาวะที่เหมาะสม ได้ผลการทดลอง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 36 และรูปที่ 23

ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าการดูดกลืนแสงกับปริมาณคีนิก (IV) อีออนต่าง ๆ ของสารประกอบเชิงซ้อน $\text{Sn(IV)} - \text{Phenylfluorone}$

Sn(IV)ion ($\mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$)	Absorbance		
	Exp.1	Exp.2	Average
0.0	0.000	0.000	0.000
5.0	0.058	0.059	0.059
10.0	0.120	0.120	0.120
15.0	0.175	0.178	0.176
20.0	0.240	0.238	0.239
25.0	0.302	0.300	0.301
30.0	0.358	0.360	0.359
35.0	0.415	0.412	0.414
40.0	0.465	0.465	0.465
45.0	0.518	0.510	0.514
50.0	0.550	0.562	0.556
55.0	0.592	0.592	0.592
60.0	0.632	0.630	0.631

รูปที่ 23 กราฟมาตรฐานของคิวบิก (IV) อีออน ของสารประกอบเชิงซ้อน

Sn(IV) - Phenylfluorone

จากตารางที่ 36 และรูปที่ 23 พบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณคิวบิก (IV) อีออนและค่าการดูดกลืนแสงมีช่วงเส้นตรง $0.0 - 35.0 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$ หรือ $0.0 - 1.4 \text{ ppm}$ คิวบิก (IV) อีออนที่มีความเข้มข้นตั้งแต่ $35.0 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$ ขึ้นไปจะเริ่มเบี่ยงเบนไปจากกฎของเบียร์ โดยที่กราฟจะโค้งเข้าหาแกน ดังนั้นในการทดลองนี้ จะเตรียมความเข้มข้นสารละลายคิวบิก (IV) อีออนอยู่ในช่วง $0.0 - 35.0 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณคิวบิก

4.3.6 การศึกษาปริมาณต่ำสุดของการวิเคราะห์ (49)

ทำได้โดยเตรียมกราฟมาตรฐานของคิวบิก (IV) อีออน (รูปที่ 23) แล้วหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าการดูดกลืนแสงของ reagent blank ทำได้โดยเตรียมสารละลายที่ประกอบด้วย reagent เหมือนการวิเคราะห์คิวบิกแต่ไม่ต้องเติมคิวบิก (IV) อีออน ทำการทดลองซ้ำกันจำนวน 10 ครั้ง ภายใต้สภาวะที่เหมาะสม ได้ผลการทดลองดังแสดงไว้ในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 ผลการวัดค่าการดูดกลืนแสงของ reagent blank ของสารประกอบ

เชิงซ้อน $\text{Sn(IV)} - \text{Phenylfluorone}$

การทดลอง (ครั้งที่)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
$A \times 10^2$ (reagent blank)	1.5	1.8	1.5	1.5	1.8	1.5	1.2	1.2	1.5	1.2

$$\bar{X} = 1.5$$

$$\text{S.D.} = 2.21 \times 10^{-3}$$

การหาปริมาณต่ำสุดของการวิเคราะห์หาได้ดังนี้คือ จากรูปที่ 23 จะได้
ความชัน (slope) ของเส้นกราฟมาตรฐานของคัมภี (IV) อีออน

$$\begin{aligned}
 &= \frac{\text{Absorbance}}{\text{Concentration}} \\
 &= \frac{0.360 - 0.000}{30.0 - 0.0} \\
 &= \frac{0.360}{\left(\frac{30}{118.70}\right) \times 10^{-6} \times 40} \\
 &= 3.56 \times 10^4 \text{ dm}^3/\text{mol}
 \end{aligned}$$

จากกฎของเบียร์ $A = \epsilon bc$
เมื่อ $A =$ ค่าการดูดกลืนแสง (absorbance)
 $\epsilon =$ molar absorptivity

$b =$ ความหนาของเซลล์ (cm)
 $c =$ ความเข้มข้นของสารละลาย (mol/dm^3)

slope $= \frac{A}{c} = \epsilon b$

ถ้า $b=1\text{cm}$ slope $= \epsilon$

molar absorptivity $= 3.56 \times 10^4 \text{ dm}^3 \cdot \text{mol}^{-1} \cdot \text{cm}^{-1}$

จากนิยาม 2 $\sigma = A = \epsilon bc$

$\sigma =$ ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ reagent blank

$$\begin{aligned}
 c &= \frac{2 \sigma}{b} \\
 &= \frac{2 \times 2.21 \times 10^{-3}}{3.56 \times 10^4 \times 1} \\
 &= 1.24 \times 10^{-7} \text{ mol./dm}^3 \\
 &= 1.24 \times 10^{-7} \times 118.70 \times 10^3 \\
 &= 1.5 \times 10^{-2} \text{ ppm.}
 \end{aligned}$$

ดังนั้น ปริมาณต่ำสุดของการวิเคราะห์ปริมาณที่ถูกต้อง โดยการเกิดสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone มีค่าเท่ากับ 1.5×10^{-2} ppm และค่า molar absorptivity มีค่าเท่ากับ 3.56×10^4 ณ ความยาวคลื่น 525 nm

4.3.7 การศึกษาความแม่นยำและการหาค่าการกลับคืนของวิธีวิเคราะห์⁽⁵⁰⁾

ทำได้โดยเตรียมสารละลายที่ถูกต้อง (IV) อีออนเข้มข้น $30.0 \mu\text{g}/25\text{cm}^3$ จำนวน 10 ครั้ง ทำการทดลองภายใต้สภาวะที่เหมาะสม คำนวณหาปริมาณที่พบจากรูปที่ 23 และการหาค่าการกลับคืน โดยผลการทดลองดังแสดงไว้ในตารางที่ 38

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าการดูดกลืนแสงกับปริมาณ (IV) อีออน
 $30.0 \mu\text{g}/25\text{cm}^3$ ของสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV)-Phenylflnorne

สารละลายที่	Absorbance (Sn(IV) $30.0 \mu\text{g}/25\text{cm}^3$)	Sn(IV)ion found ($\mu\text{g}/25\text{cm}^3$)	ค่าร้อยละการกลับคืน Sn(IV)ien
1	0.360	30.0	100.0
2	0.358	29.8	99.3
3	0.360	30.0	100.0
4	0.360	30.0	100.0
5	0.360	30.0	100.0
6	0.362	30.2	100.7
7	0.368	30.7	102.3
8	0.360	30.0	100.0
9	0.358	29.8	99.3
10	0.362	30.2	100.7
$\bar{X}$	0.361	30.1	100.2
S.D.	2.86×10^{-3}	0.26	0.86
%R.S.D.	0.79	0.86	0.86

จากตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์จำนวน 10 ครั้ง ปริมาณคิง (IV) อีออนที่ใช้ $30.0 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$ ได้ค่าเฉลี่ยปริมาณคิงเท่ากับ $30.1 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.26 และเปอร์เซ็นต์ความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์ (%R.S.D.) เท่ากับ 0.86 จากการศึกษาความแม่นยำ ของวิธีวิเคราะห์นี้สามารถหาปริมาณคิง (IV) อีออนได้เท่ากับ $30.0 \pm 0.26 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$ ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละการกลับคืน เท่ากับ 100.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.86 และเปอร์เซ็นต์ความเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์เท่ากับ 0.86 จากการศึกษาการร้อยละการกลับคืนของวิธีการวิเคราะห์นี้ได้ค่าร้อยละการกลับคืนเป็น 100.2 ± 0.86

4.3.8 การศึกษาผลของอีออนอื่นซึ่งอาจมีผลรบกวนต่อการวิเคราะห์คิง

ทำได้โดยเตรียมสารละลายคิง (IV) อีออนเข้มข้น $30.0 \mu\text{g}/25 \text{ cm}^3$ ทำการทดลองภายใต้สภาวะที่เหมาะสม โดยเติมสารละลาย interfering ion ที่ศึกษาจำนวนปริมาณต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ 39 คำนวณหาปริมาณคิงที่พบจากกราฟรูปที่ 23 และ relative error (%) ของการวิเคราะห์ ได้ผลการทดลอง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 การศึกษาผลของไอออนอื่นที่มีต่อการเกิดสารประกอบเชิงซ้อน Sn(IV) - Phenylfluorone (เตรียมจากคัมภีร์ (IV) ไอออน 30.0 μg)

ไอออนบวก (M^{n+})	ปริมาณไอออนที่เติม (mg)	$M^{n+}:\text{Sn(IV)}$	A	ปริมาณคัมภีร์ (IV) ไอออนที่พบ (μg)	relative error(%)
Ag(I)	0.00	0.00	0.360	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.375	31.3	+4.2
	0.10	3.3	0.398	33.2	+10.5
	0.20	6.7	0.415	34.6	+15.3
	0.30	10.0	0.468	39.0	+30.0
	0.40	13.3	0.515	42.9	+43.1
	0.50	16.7	0.558	46.5	+55.0
Al(III)	0.00	0.00	0.358	30.0	0.0
	0.50	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.00	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.00	66.7	0.355	29.6	-1.4
	5.00	166.7	0.345	28.8	-4.2
	10.0	333.3	0.318	26.5	-11.7

ตารางที่ 39 (ต่อ)

อิออนบวก (M^{n+})	ปริมาณอิออน ที่เติม (mg)	$M^{n+} : Sn(IV)$	A	ปริมาณที่พบ (IV) อิออน ที่พบ (μg)	relative error(%)
As(V)	0.0	0.0	0.362	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.352	29.3	-2.2
	1.0	33.3	0.345	28.8	-4.2
	2.0	66.7	0.338	28.2	-6.1
	3.0	100.0	0.328	27.3	-8.9
	4.0	133.3	0.287	23.9	-20.3
	5.0	166.7	0.230	19.2	-36.1
Ba(II)	0.00	0.0	0.362	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.358	30.0	0.0
	0.10	3.3	0.360	30.0	0.0
	0.20	6.7	0.355	29.8	-1.4
	0.50	16.7	0.350	29.2	-2.8
	1.00	33.3	0.345	28.8	-4.2
	2.00	66.7	ppt	ppt	ppt
Bi(III)	0.00	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.365	30.4	+1.4
	0.10	3.3	0.372	31.0	+3.3
	0.20	6.7	0.382	31.8	+6.1
	0.30	10.0	0.388	32.3	+7.8
	0.40	13.3	ppt	ppt	ppt

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนบวก (M^{n+})	ปริมาณไอออน ที่เติม (mg)	$M^{n+}:Sn(IV)$	A	ปริมาณที่พบ (IV) ไอออน ที่พบ (μg)	relative error (%)
Ca(II)	0.00	0.0	0.358	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.360	30.0	0.0
	0.10	3.3	0.360	30.0	0.0
	0.20	6.7	0.360	30.0	0.0
	0.50	16.7	0.340	28.3	-5.5
	1.00	33.3	0.310	25.8	-13.9
	2.00	66.7	ppt	ppt	ppt
Cd(II)	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.358	29.8	-0.5
	5.0	166.7	0.352	29.3	-2.2
	10.0	333.3	0.332	27.7	-7.8
	20.0	666.7	0.252	21.0	-30.0
Ce(III)	0.00	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.358	30.0	0.0
	0.10	3.3	0.400	33.3	+11.1
	0.20	6.7	0.415	34.6	+15.3
	0.50	16.7	0.438	36.5	+21.7
	1.00	33.3	ppt	ppt	ppt

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนบวก (M^{n+})	ปริมาณไอออน ที่เติม(mg)	$M^{n+} : Sn(IV)$	A	ปริมาณที่บวก (IV)ไอออน ที่พบ(μg)	relative error(%)
Co(II)	0.0	0.0	0.358	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.365	30.4	+1.4
	0.0	33.3	0.375	31.3	+4.2
	2.0	66.7	0.382	31.8	+6.1
	5.0	166.7	0.390	32.5	+8.3
	10.0	333.3	0.395	32.9	+9.7
	20.0	666.7	0.405	33.8	+12.5
Cr(III)	0.00	0.0	0.362	30.0	0.0
	0.25	8.3	0.362	30.0	0.0
	0.50	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.00	33.3	0.365	30.4	+1.4
	2.50	83.3	0.370	30.8	+2.8
	5.00	166.7	0.380	31.7	+5.6
	10.00	333.3	0.398	33.2	+10.6
Cr(IV)	0.0000	0.000	0.366	30.0	0.0
	0.0005	0.017	0.360	30.0	0.0
	0.0010	0.033	0.368	30.7	+2.2
	0.0020	0.067	0.388	32.3	+7.7
	0.0030	0.100	0.395	32.9	+9.7
	0.0040	0.130	0.412	34.3	+14.4
	0.0050	0.167	0.428	35.7	+18.9

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนบวก (M^{n+})	ปริมาณไอออน ที่เติม (ng)	$M^{n+} : Sn(IV)$	A	ปริมาณที่พบ (IV)ไอออน ที่พบ (ng)	relative error(%)
Cu(II)	0.0	0.0	0.362	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.362	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.360	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.352	29.3	-2.2
	10.0	333.3	0.342	28.5	-5.0
	20.0	666.7	0.298	24.8	-17.2
Fe(III)	0.00	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.360	30.0	0.0
	0.10	3.3	0.370	30.8	+2.8
	0.20	6.7	0.375	31.3	+4.2
	0.30	10.0	0.380	31.7	+5.6
	0.40	13.3	0.385	32.1	+6.9
	0.50	16.7	0.400	33.3	+11.1
Hg(II)	0.000	0.0	0.362	30.0	0.0
	0.005	0.2	0.362	30.0	0.0
	0.010	0.3	0.362	30.0	0.0
	0.020	0.7	0.362	30.0	0.0
	0.030	1.0	0.362	30.0	0.0
	0.040	1.3	0.360	30.0	0.0
	0.050	1.7	0.352	29.3	-2.2

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนบวก (M^{n+})	ปริมาณไอออน ที่เติม (mg)	$M^{n+} : Sn(IV)$	A	ปริมาณที่พบ (IV)ไอออน ที่พบ (μg)	relative error(%)
K(I)	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.362	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.355	29.6	-1.4
	5.0	166.7	0.350	29.2	-2.8
	10.0	333.3	0.320	26.7	-11.1
Li(I)	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.362	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.358	29.6	-0.6
	5.0	166.7	0.335	27.9	-6.9
	10.0	333.3	0.300	25.0	-16.7
Mg(II)	0.0	0.0	0.362	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.362	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.355	29.6	-1.4
	10.0	333.3	0.352	29.3	-2.2
	20.0	666.7	0.328	27.3	-8.9

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนบวก (M^{n+})	ปริมาณไอออน ที่เติม (mg)	$M^{n+} : Sn(IV)$	A	ปริมาณที่พบ (IV) ไอออน ที่พบ (mg)	relative error (%)
Mn(II)	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.350	29.2	-2.8
	5.0	166.7	0.340	28.3	-5.6
	10.0	333.3	0.230	19.2	-36.1
Mo(VI)	0.0000	0.000	0.362	30.0	0.0
	0.0005	0.017	0.360	30.0	0.0
	0.0010	0.033	0.360	30.0	0.0
	0.0020	0.067	0.362	30.2	+0.5
	0.0030	0.100	0.372	31.0	+3.3
	0.0040	0.133	0.378	31.5	+5.0
	0.0050	0.167	0.398	33.2	+10.1
	0.0100	0.333	0.438	36.5	+21.7
Ni(II)	0.0	0.0	0.362	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.358	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.365	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.360	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.358	29.8	-0.6
	10.0	333.3	0.355	29.6	-1.4
	20.0	666.7	0.320	26.7	-11.1

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนบวก (M^{n+})	ปริมาณไอออน ที่เติม (mg)	$M^{n+} : Sn(IV)$	A	ปริมาณที่พบ (IV) ไอออน ที่พบ (μg)	relative error (%)
Na(I)	0.0	0.0	0.362	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.360	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.355	29.6	-1.4
	10.0	333.3	0.335	27.9	-6.9
Pb(II)	0.00	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.360	30.0	0.0
	0.10	3.3	0.375	31.2	+4.2
	0.20	6.7	0.388	32.3	+7.7
	0.30	10.0	ppt	ppt	ppt
Sr(II)	0.00	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.358	30.0	+0.0
	0.10	3.3	0.365	30.4	+1.4
	0.20	6.7	0.372	31.0	+3.3
	0.30	10.0	ppt	ppt	ppt

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนบวก (M^{n+})	ปริมาณไอออน ที่เติม (mg)	$M^{n+} : Sn(IV)$	A	ปริมาณที่พบ (IV)ไอออน ที่พบ (μg)	relative error(%)
Sb(III)	0.000	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.005	0.2	0.385	32.0	+6.9
	0.010	0.3	0.395	32.9	+9.7
	0.020	0.7	0.400	33.3	+11.1
	0.030	1.0	0.405	33.7	+12.5
	0.040	1.3	0.410	34.2	+13.9
	0.050	1.7	0.415	34.6	+15.3
Tl(III)	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.360	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.362	30.0	0.0
	10.0	333.3	0.360	30.0	0.0
	20.0	666.7	0.365	30.4	+1.4
U(IV)	0.00	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.358	29.8	-0.5
	0.10	3.3	0.350	29.2	-2.8
	0.20	6.7	0.342	28.5	-5.0
	0.50	16.7	0.335	27.9	-6.9
	1.00	33.3	0.308	25.7	-14.4

ตารางที่ 39 (ต่อ)

อิออนบวก (M^{n+})	ปริมาณอิออน ที่เติม (mg)	$M^{n+} : Sn(IV)$	A	ปริมาณที่บวก (IV) อิออน ที่พบ (μg)	relative error(%)
V(V)	0.00	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.358	30.0	0.0
	0.10	3.3	0.360	30.0	0.0
	0.20	6.7	0.360	30.0	0.0
	0.50	16.7	0.358	30.0	0.0
	1.00	33.3	0.360	30.0	0.0
W(VI)	0.000	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.005	0.2	0.365	30.4	+1.4
	0.010	0.3	0.375	31.3	+4.2
	0.020	0.7	0.382	31.8	+6.1
	0.030	1.0	0.398	33.2	+10.5
	0.040	1.3	0.425	35.4	+18.1
	0.050	1.7	0.458	38.2	+27.2
Zn(II)	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.358	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.362	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.360	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.358	30.0	0.0
	10.0	333.3	0.360	30.0	0.0
	20.0	666.7	0.360	30.0	0.0

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนลบ (M^{n-})	ปริมาณไอออน ที่เติม (mg)	M^{n-} : Sn(IV)	A	ปริมาณที่พบ (IV) ไอออนที่พบ (/mg)	relative error(%)
CO_3^{2-}	0.0	0.0	0.362	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.362	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.358	30.0	0.0
	10.0	333.3	0.358	30.0	0.0
	20.0	666.7	0.362	30.0	0.0
$C_2O_4^{2-}$	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.345	28.8	-4.2
	1.0	33.3	0.338	28.2	-6.1
	2.0	66.7	0.324	27.0	-10.0
	5.0	166.7	0.218	18.2	-39.4
	10.0	333.3	0.045	3.8	-87.5
	20.0	666.7	0.022	1.8	-93.9
F^-	0.0	0.0	0.358	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.262	21.8	-27.2
	2.0	66.7	0.045	3.8	-87.5
	5.0	166.7	0.000	0.0	—

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนลบ (M^{n-})	ปริมาณไอออน ที่เติม (mg)	$M^{n-} : Sn(IV)$	A	ปริมาณที่บวก (IV) ไอออน ที่พบ (μg)	relative error(%)
I^-	0.0	0.0	0.358	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.358	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.360	30.0	0.0
	10.0	333.3	0.360	30.0	0.0
	20.0	666.7	0.362	30.0	0.0
NO_3^-	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.362	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.360	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.362	30.0	0.0
	10.0	333.3	0.360	30.0	0.0
PO_4^{3-}	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.355	29.6	-1.4
	1.0	33.3	0.352	29.3	-2.2
	2.0	66.7	0.340	28.3	-5.6
	5.0	166.7	0.240	20.0	-33.3
	10.0	333.3	0.130	10.8	-63.9
	20.0	666.7	0.065	5.4	-81.9

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ไอออนลบ (M^{n-})	ปริมาณไอออน ที่เติม (mg)	M^{n-} : Sn(IV)	A	ปริมาณที่พบ(IV) ไอออนที่พบ(μg)	relative error(%)
SO_4^{2-}	0.0	0.0	0.355	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.352	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.360	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.360	30.0	0.0
	10.0	333.3	0.355	30.0	0.0
	20.0	666.7	0.360	30.0	0.0
Si	0.0	0.0	0.360	30.0	0.0
	0.05	1.7	0.358	30.0	0.0
	0.1	3.3	0.360	30.0	0.0
	0.2	6.7	0.362	30.2	+0.5
	0.3	10.0	0.368	30.7	+2.2
	0.4	13.3	0.372	31.0	+3.3
	0.5	16.7	0.375	31.3	+4.2
Citrate ²⁻	0.0	0.0	0.355	30.0	0.0
	0.5	16.7	0.360	30.0	0.0
	1.0	33.3	0.360	30.0	0.0
	2.0	66.7	0.360	30.0	0.0
	5.0	166.7	0.360	30.0	0.0
	10.0	333.3	0.355	30.0	0.0
	20.0	666.7	0.362	30.0	0.0

จากการวางที่ 39 พบว่ามีไอออนเป็นจำนวนมากมีผลรบกวนค่าการดูดกลืนแสงของสารประกอบเชิงซ้อน $\text{Sn(IV)} - \text{Phenylfluorone}$ ทำให้ค่าการดูดกลืนแสงที่ได้อาจเปลี่ยนแปลง

ก. ทำให้ค่าการดูดกลืนแสงเพิ่มขึ้น relative error (%) เป็นบวก ส่งผลให้ปริมาณที่พบ (IV) ไอออนที่พบสูงกว่าที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งสามารถจัดอันดับผลการรบกวนของไอออนอื่น ๆ ได้ดังนี้

$\text{Cr(IV)}, \text{Mo(VI)} > \text{W(VI)}, \text{Sb(III)}, \text{Bi(III)}, \text{Fe(III)}$
 $\text{Ag(I)}, \text{Sr(II)}, \text{Pb(II)}, \text{Ce(II)}, \text{Cr(III)}, \text{Tl(III)}, \text{SiO}_3^{2-}$

ข. ทำให้ค่าการดูดกลืนแสงลดลง relative error (%) เป็นลบ ส่งผลให้ปริมาณที่พบ (IV) ที่พบต่ำกว่าที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งสามารถจัดอันดับผลการรบกวนของไอออนอื่น ๆ ได้ดังนี้ $\text{Hg(II)} > \text{U(IV)}, \text{F}^-, \text{C}_2\text{O}_4^{2-}, \text{As(V)}, \text{PO}_4^{3-}, \text{Ca(II)}, \text{Ba(II)} > \text{Al(III)}, \text{Mn(II)}, \text{Cd(II)}, \text{Cu(II)}, \text{Mn(II)}, \text{Ni(II)}, \text{Li(I)}, \text{K(I)}, \text{Na(I)}$

ค. ไม่ทำให้ค่าการดูดกลืนแสงเปลี่ยนแปลง relative error เป็นศูนย์ส่งผลให้ปริมาณที่พบเท่ากับที่ใช้ในการทดลอง มีทั้งไอออนบวกและลบ ดังนี้ $\text{V(V)}, \text{Zn(II)}, \text{CO}_3^{2-}, \text{I}^-, \text{NO}_3^-, \text{SO}_4^{2-}, \text{Citrate}^{2-}$

4.4 สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองวิเคราะห์หาปริมาณในสารละลายมาตรฐาน โดยวิธีสเปกโตรโฟโตเมตรี โดยมีฟีนิลฟลูโอโรนเป็น complexing agent เกิดสารประกอบเชิงซ้อน $\text{Sn(IV)} - \text{Phenylfluorone}$ สามารถหาสภาวะที่เหมาะสมในการทดลองได้ดังนี้

ในกรณีที่ทำการวิเคราะห์ในขวดปริมาตรขนาด 25 cm^3 จะต้องมีตะกั่ว (IV) อีออนอยู่ไม่เกิน $35.0\text{ }\mu\text{g}$ ($0.0 - 1.4\text{ ppm}$) และเติมสารละลายต่าง ๆ ดังนี้ สารละลายเจดลาติน (1%) จำนวน 2 cm^3 ปรับ pH ของสารละลายให้มี pH $1.0 - 1.5$ ด้วยสารละลายกรดซัลฟูริก สารละลายฟีนอล์ฟธาลีน (0.004%) จำนวน 10 cm^3 เติมน้ำกลั่นจนครบปริมาตร 25 cm^3 เขย่าสารละลายให้เข้ากัน เก็บไว้เป็นเวลา 90 นาที แล้วนำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 525 nm เทียบกับ reagent blank ค่าการดูดกลืนแสงที่ได้นำไปอ่านหาปริมาณตะกั่ว จากกราฟมาตรฐานของตะกั่ว (IV) อีออนที่เตรียมขึ้นทุกครั้งที่ทำการวิเคราะห์ สารประกอบเชิงซ้อนนี้มีค่า molar absorptivity เป็น 3.56×10^4 ปริมาณต่ำสุดของการวิเคราะห์ $1.5 \times 10^{-2}\text{ ppm}$ ความแม่นยำและความถูกต้องของการวิเคราะห์ตะกั่ว (IV) อีออน $30.0\text{ }\mu\text{g}/25\text{ cm}^3$ จำนวน 10 ครั้ง เป็น $30.1 \pm 0.26\text{ }\mu\text{g}/25\text{ cm}^3$ และการอยุ่ของการกลับคืนเป็น 100.2 ± 0.86

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved